

[Hans Schmidt.]

sekvens af den løse sammenslutning. Der står man uden den garanti, som et fast fællesskab giver, fordi det har selve fællesskabet som mål. Vi står da uden den garanti for landbruget, som en europæisk markedsordning på lang sigt ellers vil give, og med en løs ordning, som udsætter vor industri og vort erhvervsliv for konkurrence, uden at det til gengæld opnår det faste ståsted, som et stort europæisk fællesmarked og fællesskab kan give.

Imidlertid, den højtærede udenrigsminister pointerede jo også i sin skriftlige fremsættelse, at de syv ikke er den ideelle løsning, og fremfor alt, at det lille frihandelsområde ikke er et mål i sig selv, men et skridt på vejen til et stort europæisk marked omfattende så vidt muligt samtlige medlemmer af OEEC. Der siges endvidere, at de syv regeringer er indstillet på at indlede forhandlinger med medlemmer af de seks, så snart disse er rede hertil, og at man indtil da ad diplomatisk vej eller på anden måde må udveksle synspunkter vedrørende det grundlag, på hvilket sådanne forhandlinger med fordel kan indledes.

Deraf må man vel så kunne udlede, at de seks ikke har været rede til forhandlinger, men at det forventes, at de engang vil være rede hertil på grundlag af en tilslutning til de syv og med den virkning, at de så må opløse sig selv og give afkald på fællesskabet til gunst for en løs sammenslutning i det store frihandelsområde. Jeg tvivler på, at sådanne forventninger vil blive indfriet.

Et alternativ hertil ville så være, at de syv tilslutter sig de seks til gunst for det store, faste fællesmarked; men det har de syv jo ikke været rede til. For jeg kan dårligt tænke mig, at sådanne udtalelser har noget på sig, som går ud på, at de seks heller ikke ønsker denne løsning, eller at de seks skulle mene, at en optagelse af de syv var så vanskelig, at den må undgås. Så må det afgørende dog være, at der findes en måde, hvorpå en tilslutning af de syv til de seks kan realiseres. Det er en opgave, jeg skal vende tilbage til, idet jeg gerne her vil indskyde et par bemærkninger til yderligere belysning af situationen.

Den første må være denne at gøre op-

mærksom på, at grænselandet Slesvig i høj grad er berørt af disse divergerende forhold, idet vi står i fare for at blive klemmt mellem skjolde på flere måder og områder, og at vi dernede derfor i høj grad er interesseret i, at problemet finder en god løsning, og det vil sige en løsning, som ikke deler Slesvig, men som fører det sammen på en konstruktiv måde.

Den næste bemærkning er denne, at den foreliggende situation medfører, at usikkerheden om det betimelige i dannelsen af de syv breder sig. Det forlyder, at Sverige og Schweiz skal have taget forbehold af politisk art, og ifølge radiomeddelelse, at modstanden vokser i Østrig.

Den tredje bemærkning skal være denne, at det tydeligvis presser på med at finde det rette grundlag for nye forhandlinger.

Jeg har fra første færd givet udtryk for den opfattelse — og myndigheder med større kompetence har senere gjort det samme — at Danmark var forudbestemt til at være formidler, til at bygge bro, og for mit vedkommende ud fra et medlemskab i fællesmarkedet. Denne opfattelse vil jeg føre à jour ved at sige, at dette virke måtte udøves med et medlemskab i det europæiske økonomiske fællesskab for øje. Med denne opfattelse i erindring hørte jeg under et kort ophold i Europahuset i Strasbourg med den største interesse om en tale, som et medlem af den østrigske delegation ved Europarådet havde holdt dagen før under en debat om den europæiske integration. Da jeg vil tro, det kan være af interesse at stifte bekendtskab med de tanker, som er nedfældet i denne tale om et forslag til en løsning af det problem, vi nu også behandler her, vil jeg med autorens tilladelse gerne gengive uddrag af denne tale, som af østrigeren Max Stendebach blev holdt i Europarådet den 16. september 1959. Autoren tilhører et parti i hjemlandet, som ifølge oplysninger fra sagkyndig side svarer til retsforbundet her i landet, men som er oprustningsparti i Østrig.

Efter en henvendelse til forsamlingen og dens præsident står der som følger i oversættelse — med den højtærede formands tilladelse citerer jeg —:

„Vi står atter engang i en diskussion om den europæiske integration, og vi